

GEWONE MENSEN MET EEN APART VERHAAL

Zo ben ik

ELLIE MAEREVOET & ROB JANS

Agnès Rammant brengt kunst naar detentie

Toen ik voor het eerst een gevangenis binnenstapte, besepte ik dat mensen er belanden door omstandigheden. En dat ik me in een bevoorrechte positie bevind omdat ik als kind al met kunst in aanraking kwam." Het zette kunsthistorica Agnès Rammant (70) er 20 jaar geleden toe aan de vzw Art without Bars op te richten. De vereniging geeft creatieve workshops aan (ex-)gedetineerden en aan geïnterneerden. "Deelnemen aan kunst en cultuur maakt mensen bewust dat ze tot een gemeenschap behoren. Dat aspect ontbreekt vaak in gevangnissen. Daar moet orde en discipline heersen. Terwijl kunst net bevrijdend kan werken."

Onlangs bracht Agnès een bezoek aan een gevangenis in Peru, waar de Belgische priester Hubert Lanssiers baanbrekend werk deed. "Daar heeft men minder penitiaire beambten nodig omdat de gedetineerden er bezig zijn met kunst en ambachten. Ze hebben inspraak, mogen een handeltje opzetten. De gevangenen zijn er weerbaarder en solidair met elkaar." Dat sterkt Agnès in de huidige aanpak van de vzw om meer rond participatieve kunst te werken. "Ons jongste project was een workshop schaduwtheater. De kunstenaars werkten samen met de geïnterneerden naar een voorstelling toe. Dat toonmoment is belangrijk. Je wil de buitenwereld tonen waaraan

je gewerkt hebt en zo jouw kijk op de wereld geven." De vzw wil nu zijn kennis hierover delen met de zorgverstrekkers in de instellingen, zodat kunst deel wordt van het leven van de (ex-)gedetineerden en geïnterneerden. "We evolueren naar een kenniscentrum. Ik heb ontdekt dat iedere mens

die in de gevangenis zit ervoor open staat om iets nieuws te leren. Als je in zo'n situatie zit, wil je herbronnen. Onze kunstprojecten tonen dat mensen die gefaald hebben in staat zijn om tot nieuwe inzichten te komen."

WWW.ARTWITHOUTBARS.BE